

ansval tot ontzetting en
ARNHEMSE

COURANT

De prijs der Courant, die geregeld vijfmaal
in de drie maanden.

WOENSDAG 5 APRIL.

De prijs der Advertentien is, van een tot
centen behalve 35 centen regelrecht voor
plaatsen.

Buitenlandsche Berigten.

RUSLAND.
De Poolse graaf...
Men schrijft dit voornemen des keizers
aan zijne vaste begeerte om de administratie te
reinen en van alle ingesloopen misbruiken te reinigen.
Zij die weten hoe krachtig de keizer Nicholas
zijne maatregelen pleegt door te zetten, die kunnen
van zijn verblijf in Warschau slechts zegen verwachten.
De tijdingen van den Donan schijnen in het
westelijk Europa minder bezorgdheid te verwekken
dan hier waar men de gesteldheid als zoo kritiek
beschouwt, dat men nauwelijks meer op eene vreed-
zamen ontknoping rekent. De militairen gelooven
zelfs, dat het laatste uur van het vervallen Turksche
rijk weldra geslagen heeft, en dat zij spoedig lang
verwachte bezigheid zullen bekomen. Waarschijnlijk
aan deze verwachtingen enigzins overdreven.

BERLIJN EN.
Berlijn, 27 maart. De godsdienstleeraren, welke
tegen het maskande feest op het koninklijke slot ge-
maakt, en onder anderen daarvan gezegd hebben,
dat zij door hunne ambten gedwongen of op be-
vel gezworen waren, zeer te beklagen waren, maar
dat alle anderen, die zich vrijwillig in dezen helsehen
feest hadden gestort hadden, daarvoor eens
moeten boeten, zullen deswege gerechtigd ver-
volgd worden. Een ander der vrome heeren, welke
onlangs alle beschaving verwenschte, en den minis-
terraad vergeleek bij den raad, die Jezus voor dertig
silveren verschachterde, zal eveneens voor zijnen
ijver boeten. Dit zal trouwens weinig helpen; giste-
ren zijn er zelfs naar men hoort, juisttoonen over
den brand van het pelosseum opgestegen, en is de-
selve als een regtvaardig oordeel over een der helsehe
tempels van den boose afgeschilderd.

Onder onze vromen heerscht thans groote droef-
heid, daar de treurige tijding uit Jerusalem is aan-
gekomen, dat de evangelische bisschop Alexander
zich steeds met de Turken en joden op eenen zeer
aanzienlijken voet verbindt, zoodanig dat men voor zijne
welgeregeld bezorgd is, en hij met verlangen naar Eu-
ropa terug te keeren.

ENGELAND.
De Rochester is een jongman,
zins genaamd, gevangen genomen die allerlei be-
dreigingen tegen M. M. de koningin en sir B. L. P.
had uitgesproken.
Er zijn berigten van de Kapp de Goede Hoop
dat de berigten van Natal of de noord-
westelijke grenzen zijn van geenen beslissenden aard.
Men verzekert, dat vorig jaar Switz versterking had
gegraagd, om te beletten, dat de uitgeworpen neder-
moedigheden. Een der stammen had weder partij voor de
Engelsen gekozen. Het getal nitswakken belooft
slachtwaal toegesloten lieden hun kamp is aan de oes-
sers van de Galedon rivier, waar 600 man op elke
aanval gevat zijn, terwijl het overige deel hunner
macht samen het geborge van Natal verzeild is.
Ditanga heeft zich hier eenen vreesachtigen ge-
sticht, die eenen vreesachtigen vrees van
gevoelens en vrees, met laten veranderen. Over
de algemeene vrees om geringe verwachting van deze
breedvoerlijge onderneming, hoewel zij behalve een
de anderstaanden personen, die zelfs vreesge-
bondigere beschouwen hare voorstanders tellen.

FRANKRIJK.

Paris, 3 april. Thans is weder de koning zelf
op het punt geweest om een ongeluk met ruiting te
krijgen. Tijdens zijn jongste toerje was op den
weg van Neuilly omtrent de vestingwerken, het
stof zoo dicht, dat de paarden van den weg afgeraakten.
Reeds reed een viel van het ruiting eenen hoogen steen-
hoop op, toen men het gelukkig tot staan bragt.
Madame Adelaide, zuster van L. M. is zoo ongesteld,
dat zij hare vertrekken moet houden. De genees-
heeren hebben aan deze werkzame prinses allen arbeid
en inspanning verboden.
Uit eene verklaring, gisteren door den maarschalk
Soult in de Kamer der gedeputeerden gedaan, meent
men te mogen opmaken, dat tot voltooiing der vesting-
werken van Paris nog vele miljoenen meer vereischt
zullen worden dan aanvankelijk gezegd was.

Den 28sten maart in den namiddag loste een
jong man op de boulevard een pistool op twee da-
mes, en schoot zich vervolgens met een tweede
voor het hoofd. De dames, twee Engelschen, moeder
en dochter, zijn ongekwest; de jonge mensch, wien
de kogel in den kinnebak bleef steken, is zeer ge-
vaarlijk gewond. Hij is een timmerman uit Metz en
verklaart, dat hij de vrouwen niet kende, het leven
was hem tot een last, en hij had gezwoeren de eerste
vrouw te doodden, welke hij ontmoeten zou. Dit voor-
val bragt een grooten volksooploop te weeg.

Binnenlandsche Berigten.

De Staats-Courant bevat
heden twee voor ons zeer belangrijke kon-
inklijke besluiten, beide gedagteekend van den
28sten maart II.

Het eerste, loopende over het getal van iederen
rang, waaruit het korps zee-officieren in tijd van
vrede zal bestaan, bepaalt onder anderen:

Het vaste korps der Nederlandsche zee-officieren
wordt bepaald als volgt:

Art. 1. Vlag-officieren, naar mate wij in het belang
der dienst zullen noodig oordeelen, doch in geen ge-
val het tegenwoordig getal, dat als maximum wordt
gesteld, te boven gaande; voorts:
20 kapiteins ter zee 30 kapitein-luitenanten, 100 luitenanten
der 1ste klasse, en 180 luitenanten der 2de klasse.

Het getal adelborsten zal jaarlijks worden aange-
vuld met diegenen, welke van ons instituut voor de
marine te Medemblik afkomstig, het examen voor dien
rang behoorlijk zullen hebben afgelegd.

Het korps officieren van gezondheid blijft bepaald,
zoo als bij ons besluit van 5 november 1842, n. 55,
is vastgesteld.

Het getal en den rang der officieren van administra-
tie zullen, op voordragt van onzen directeur-generaal
van marine, nader worden bepaald.

Het tweede, handelende over de bevorderingen, stelt
als overweging op den voorgrond, dat de bevorderin-
gingen bij het korps zee-officieren zoodanig behoeven
te worden geregeld, dat dezelve niet uitsluitend het
gevolg zijn van ouderdom van dienst alleen, maar ook
voor een gedeelte de betrekkelijke werkzaamheden,
dienstijver en gunstigen aanleg ten gronde hebben, en
bevat wijders de volgende hoordbepalingen:

Art. I. De thans bestaande bepalingen omtrent het
benoemen van adelborsten der 2de klasse, als slaves
op het koninklijk instituut voor de marine te Medem-
blik, hune rangschikking na de bij het afgelegd
examen gebleken vorderingen en hunne bevorderingen
tot adelborsten der 1ste klasse en rangschikking naar
mate der kundigheden, waarvan zij bij het verlaten

van het instituut hebben doen blijken, bijven voor-
durend gehandhaafd.

Art. 2. De adelborsten der 1ste klasse zullen, na
het verlaten van het instituut, twee jaren, en hiervan
ten minste een jaar buitengaats, moeten hebben ge-
diend, om tot het doen van examen als luitenant
der 2de klasse te worden toegelaten, en drie jaren
gediend moeten hebben, om tot dien rang te kunnen
bevorderd worden.

Art. 3. De luitenanten der 2de klasse zullen vier ja-
ren in dien rang, en hiervan niet minder dan twee
jaren buitengaats, moeten gediend hebben, en op
eene allezins voldoende wijze eene wacht moeten heb-
ben gecommandeerd, alvorens tot het examen van
luitenant der 1ste klasse toegelaten, en tot dien rang
bevorderd te kunnen worden.

Art. 4. De luitenanten der 1ste klasse zullen gedu-
rende vijf jaren in dien rang moeten gediend hebben
en als eerste officier of bevelhebber op een schip of
vaartuig eene reis gedaan hebben, alvorens tot dien
rang van kapitein-luitenant bevorderd te kunnen
worden.

Art. 5. De kapitein-luitenanten zullen in dezen of
in den vorigen rang gedurende eene zeereis een schip
gecommandeerd moeten hebben en vijf jaren den rang
van kapitein-luitenant hebben bekleed, alvorens tot
den rang van kapitein ter zee te kunnen worden be-
vorderd.

Art. 6. De rang van schout-bij-nacht zal niet kun-
nen worden verkregen, zonder te zijn voorafgegaan
door eene dienst van vier jaren in den rang van
kapitein ter zee.

Art. 3. De rang van vice-admiraal zal niet kunnen
worden verkregen, dan na eene dienst van drie jaren
in dien van schout-bij-nacht.

Sedert gisteren wordt de correspondentie-dienst
van den spoorweg, van Leiden over s Gravenhage
naar Rotterdam en vice-versa, volbragt door omnibus-
sen van de heeren Jonker & Comp. De rijtuigen zijn
sierlijk, de koetsiers en conducteurs net gekleed en
de paarden goed.

s Gravenhage, 3 april. Bij een onlangs genomen
koninklijk besluit zijn de bij het departement van
koloniën bestaande drie inspectie-bureaux opgeheven
er ontbonden geworden, met bevol ontslag aan de
bij dezelve nog werkzaam zijnde inspecteurs, en met
bepaling, dat die bureaux zullen worden vervangen
door een bureau voor de bestellingen ten behoeve
der koloniën en een bureau voor de gedeeltelijke con-
trôle der bestellingen en wat daarmede in verband
staat; zijnde dienvolgens benoemd geworden tot waarnemenden
administrateur der koloniale bestellingen de kolonel van het leger in oost-indie, jhr. J. A. Ridder de Stuers, thans met verblijf in Nederland, en tot contrôleur der Indische bestellingen en remis-
ses, de adjunct-commissie bij het departement van ko-
loniën, H. J. de Meijer.

s Hertogenbosch, 2 april. De Hooge Raad heeft
het arrest van het provinciaal hof van Noord-Nederland
tegen Cornis Heijkans, te Alphen, die wegens re-
telijke wederspanningheid, gewapenderhand jegens open-
bare ambtenaren (opzieners der jagt) gepleegd, tot
tentoonstelling en vijf jaren confinement was veroor-
deeld, bij gebrek in den vorm, geassesseerd bepaal-
delijk op grond van art. 277 van het Wetboek van
Strafvordering, als zijnde voornoemde Heijkans ge-
condemneerd alvorens zijne medebeschuldigten Nor-
bertus Martinissen en Johannes de Graaf, die voort-
vlugtig zijn, ten tweeden male gedagvaard waren.
Deze zaak is naar het hof van Zeeland verwezen.

Het openbaar ministerie heeft in de zaak van den heer van Ravestein, tegen den heer Heijmans, luitenant-adjudant der dienstdoende schutterij alhier, ample en zeer gemotiveerde conclusiën genomen. Na deszelfs tevredenheid aan den dag te hebben gelegd over de bezadigheid, waarmede de zaak door de pleitbezorgers was behandeld, heeft de heer officier der rechtbank, uit overweging, dat het hier sprake was (abusievelijke arrestatie) van eene onregmatige daad, waarbij zelfs de minste schuld in aanmerking moet genomen te worden, en ten gevolge van het ten processe geleverde bewijs, dat voornoemde heer Heijmans, zoo hij al niet de arrestatie geheel uitvoerd, dan toch daartoe had medegewerkt, geconcludeerd, dat de gepleegde daad zou worden verklaard te zijn onregmatig en mitsdien voornoemde Heijmans, uit aanmerking der gunstige omstandigheden, die zich in de zaak opdeden en de eischer toch had verklaard over de te bepalen schadeloosstelling ten behoeve van de algemeene armen alhier te zullen beschikken in eene betaling van f 50 en in de kosten zou worden veroordeeld.

De rechtbank zal in deze ongelukkige zaak donderdag 27 dezer uitspraak doen.

(Vervolg der bijzondere bedenkingen, welke in de afdeelingen der Tweede Kamer, ten aanzien van de voordragt van wet, volgens de regeling der openbare schuld, gemaakt zijn.)

Ten aanzien van art. 8, het te-kort, is opgemerkt, dat hetzelfde niet genoegzaam gestaafd, toegelicht en alzoo met zekerheid bekend is. Daartoe schijnen de bij de rekenkamer afgesloten rekeningen vereischt te worden. Men wenschte dienaangaande onderscheidene inlichtingen te bekomen. Op de vraag, hoe tot dus ver is kunnen voorzien worden in het te-kort over 1842, en of er nog schulden onbetaald zijn gebleven, is door den minister geantwoord, dat men gebruik heeft gemaakt van de aanwezige kasgelden, tot het voldoen van wettige uitgaven, en daarmede verder voortgaat. Vele leden hebben verklaard, dat zij ongaarne zouden overgaan, om, tot dekking van een te-kort op de gewone inkomsten van den staat, nieuwe blijvende schuld daar te stellen, maar de voorkeur zouden geven aan andere middelen om daarin te voorzien, al mochten die zelfs voor het tegenwoordige meer drukkende wezen. Sommigen oordeelen, dat er op het oogenblik geene volstrekte noodzakelijkheid voor zoodanige voorziening kan bestaan, en er nog middelen voorhanden moeten zijn, om de behoeften te bestrijden, waartoe, bij voorbeeld, strekken kunnen de 6 miljoen aan schatkistbiljetten, welke, naar aanleiding van de wet van 27 december 1840, beschikbaar moeten zijn.

Wanneer het al mogt gelukken, om een genoegzaam productief middel te vinden, waardoor de benodigde penningen verkregen zouden kunnen worden, zal dit doel toch nimmer spoedig genoeg kunnen bereikt worden, om in de dringende behoeften tijdig te voorzien. Zoowel uit dien hoofde alsook omdat aan eene conversie niet te denken valt, zoo lang het deficit niet opgeruimd is, heeft de regering, volgens zeggen van den minister van financiën, zich wel verplicht gezien, om weder tot creatie van schuld de toevlucht te nemen. Dat men overigens niet heeft voorgedragen, zoo als sommige leden hadden verlangd, om het te-kort te dekken door uitgifte van nieuwe schatkistbiljetten (want de 6 miljoen, waarvan hiervoren de rede was, zijn werkelijk reeds uitgegeven), zulks heeft de minister verklaard het gevolg te zijn van het beginsel, hetwelk de regering voorstaat, om alle vlottende schuld, als nadeelig voor het crediet van den staat, op te ruimen.

Door sommige leden is de vraag gedaan, of het niet geraden zou kunnen zijn, om aan den voorgenomen financiëlen maatregel, in het algemeen, om dezelveu beter te doen gelukken en aannemelijker te maken, eene loterij te verbinden.

Algemeen is men van gevoelen, dat het bedrag der bij artikel 9 vermelde kosten veel te hoog is gesteld. Men deed opmerken, dat dezelve volgens de berekening van staat A, ruim 2 miljoen zouden beloopt en dus bijkans het bedrag absorberen van het voordeel, hetwelk men hoopt zich te verzekeren gedurende een jaar. Men geeft daarom in bedenking of de kosten niet lager geraamd behooren te worden en in allen gevalle, of bij de wet zelfs niet de maatstaf van verdeling tusschen de provisie of courtage en de overige kosten zou dienen vastgesteld te worden. De minister heeft, in antwoord op die bedenking, doen

opmerken, dat een billijk loon voor de makelaars, door wier tusschenkomst de conversie of de uitgifte van nieuwe schulden geschiedt, niet kan onbetaald worden, zonder schadelijke terugwerking op den maatregel, welke de conversie of de uitgifte, zoo als bij dit ontwerp bedoeld is, die onderscheidene jaren langes duren en waarbij niet zelden de reeds voorgenomen maatregelen ten gevolge van tusschenkomende omstandigheden, zonder werking kunnen blijven, uit derzelver aard vele kosten vereischen; dat de regering uit dien hoofde de raming eenigzins ruim heeft genomen, ofschoon zij zich overtuigd houdt, dat het bij dit artikel gestelde maximum wel niet bereikt zal worden, maar zij integendeel met een geringer bedrag zal kunnen volstaan; en eindelijk dat zij gereedelijk kan toegeven aan het geuite verlangen, om door splitsing in de wet bepaald te zien, hoe veel aan courtage, aan andere kosten zal kunnen besteed worden.

Ten aanzien van artikel 10 heeft men in alle afdeelingen de aanmerkingen herhaald, ten aanzien van de onbepaaldheid der voordragt en van het geheel onbepaalde mandaat, hetwelk daarbij op de regering zou worden verstrekt. Men wilde gaarne toestemmen, dat, bij operatiën als de onderhavige, men der regering de handen niet moet binden; doch het was niettemin voorgesproken, dat, zonder hare vrijheid van handelen te belemmeren, zeer wel bij de wet eenige termijn bepaald zou kunnen worden, binnen welke de maatregelen derzelve beslag moeten erlangd hebben, en zekere algemeene regelen, naar welke de regering zich bij de aflossing en conversie zal te gedragen hebben, zouden kunnen vastgesteld worden. De minister heeft herhaald, dat, tot het volvoeren der beoogde operatiën, de regering ruimte tot handelen behoeft en zij door geene formaliteiten of verplichte medewerking van anderen moet belemmerd worden; dat zij intusschen in geenen deele kan verlangen, om bij de uitvoering der wet naar willekeur te werk te gaan, en dus gaarne zal toestaan, dat bij de wet zekere grenzen aangewezen en zekere algemeene regelen omtrent de verantwoording worden voorgeschreven, even als de minister reeds heeft verklaard, geene bedenkingen te hebben tegen het bepalen van eenen termijn, mits ruim genoeg gesteld wordende, noch tegen het vaststellen van een maximum voor de gelijktijdige uitgifte van nieuwe schuld.

Ten opzichte van artikel 11 heeft men de bedenking hernieuwd tegen het gemis eener voldoende controle, en aangedrongen op het daarstellen van eenen deugdelijken waarborg, dat al de penningen, welke door de uitgifte van nieuwe schuld zouden kunnen worden gebeurd, tot geen ander oogmerk zullen kunnen of mogen worden aangewend, dan tot dat, waarvoor zij bij de wet bestemd zijn. De minister heeft de verzekering herhaald, dat de regering niets meer verlangt dan deugdelijke waarborgen, mits dezelve niet strekken om hare werking bij de uitvoering der voorgenomen maatregelen te belemmeren.

Betrekkelijk artikel 12 heeft men over het algemeen verklaard, de aanwijzing van bepaalde inkomsten tot amortisatie van schulden voor minder gepast te houden, op een oogenblik, dat men zich verplicht ziet om, ter dekking van een aanzienlijk te-kort op de gewone inkomsten van den staat, tot het daarstellen van nieuwe schuld de toevlucht te nemen. Bij zoodanige gesteldheid van zaken acht men het gevaarlijk, beloften te doen, waarvan de vervulling zoo hoogst onzeker is; terwijl men, in allen gevalle, tot een amortisatiefonds de voorkeur zou geven aan onzekere baten, liever dan daartoe aanwijzing te doen van middelen, welke ter bestrijding van uitgaven niet schijnen gemist te kunnen worden.

Terwijl sommige leden van gevoelen waren, dat artikel 13 gevoegelijk geheel zou kunnen wegvallen, daar toch de rekenkamer, volgens de organieke wet van 5 oktober 1841, gerechtigd is om alle rijksontvangsten, zonder onderscheid, te controleren, hebben andere leden de meening geuit, dat de bepaling dier wet, bij de uitvoering der in het onderhavige ontwerp bedoelde maatregelen, onmogelijk zullen kunnen worden in acht genomen, en mitsdien het verlangen geuit om te vernemen, op welke artikelen der gezegde wet de regering in deze het oog heeft gehad.

Sommige leden, eindelijk, achten wenschelijk, dat de mededeeling, bij artikel 14 bedoeld, niet enkel tot de opgave der uitkomsten worde bepaald, maar dat ook van den gang der beoogde operatiën jaarlijks eene opgave aan de Staten-Generaal geschiede.

Mengelwerk.

De maskerade des levens.

Eene vasten-avonds-phantasie.

In het gloeiende Italië en in die Duitse landen, op welke warm katholicismus de zonregloed van zuiden nog straalt, heeft thans de bedwelvende roder toemelooze dwaasheid van het carnaval weid uitgewerkt. De Romeinsche Corso, gisteren nog prachtvol met bonte tapijten en de schoone blankvrouwen van Rome versierd, in wier diepe vrie blikken meer te lezen is dan in al de novellen der Duitse leesbibliotheken, is heden ledig en verlaten. Verdwenen is de bonte verwarring van schreeuwend schertsende, twistende en juichende maskers, die zich aan de ongebondene saturnaliën, het eenig erfdeel der zij van de Romeinen overhielden, met eene geestdrift overgaven, als werden zij door den heidenschen Thyrsus-staf en niet door den krommen staf des heiligen yaders bestuurd. — Op de steenen van den Corso alleen zijn de sporen van het uitgeraasd hebbende carnaval in de verkwistend rondgeslingerde confetti, het voortvaarend klatergoud en allerlei verloren strikken nog zichtbaar. — Anselmo heeft zijne bonte kleederen en zijnen narrenstaf afgelegd; de kluchtige Pulcinella zijne beide boghef en grooten latirwakkenden neus; de galante Abbate, die aan de dames zo bevallig zijn hof weet te maken, vertoont zich in zijn vasten- en hoste-kleed, en het van vermaak vermoedend volk verdringt zich in de kerken; om hier op de boel te slaan en het oproerige vleesch voor zijnen overmoed te kastijden. — De schalksche Coronnato en de lompe Pinnor van gisteren knielen heden deemoedig voor de biechtstoelen, ten einde zich van de zonden van hun heet bruischend bloed tot aan het volgende carnaval absoluut te doen geven, waaraan over welk het algemeene kindregt in Pruisen zoo ligt het zal aldoore niet zou uitspreken. Maar met de fouten moeten het in het zuiden zoo nauw niet nemen; het kan altijd zijnen hemel, zijne zon, en zijne in allerlei bekoorlijkheden zoo milde natuur als medepligtig aanklagen.

Maar ook aan ons, grijs, ernstige bespiegelers (Sceptici) die de vreugde van het beuzelende zuiden slechts als een sprookje bereikt, is de vastenavond niet gescheut. De kalender, een gewetenloos waard, die roegmatig licht, bloemaand, zomer en herst op onze jaarsrekening zet, terwijl wij en onze zon het geheele jaar door het flanel niet missen kunnen, heeft op onze kerfstok ook den vastenavond aangetoekend, zonder dat wij voor het zondige vermaak van een week carnaval boete behoeven te doen. Daarom willen wij dan ook, als echte Duitschers, die ons nimmer te veel laten opschrijven, zelfs niet eens van een gezogeld en geprivilegeerd genealogischen kalender, heden even als op een vastenavond, een oog laten gaan over de maskerade des levens. — Komt, laten wij van de vrijheid eener maskerade gebruik maken; laten wij zien of wij de wezenlijkheid onder hare vermomming kunnen herkennen.

Maar vergeet vooral twee dingen: twee mommen gezigten niet, want de maskerade-orde in het leven is zeer streng. Die zich met zijn natuurlijk gezicht in het gewoel waagt, wordt, leven als dit op de ruiterij van den koninklijken schouwburg het gebiedt, buiten de deur gezet; of bekomt, wanneer hij ongelukkig is, van eenen der aanvoerders van het heidenschen neus, met welke men zich altijd op het carnaval des levens den toegang verschaffen kan.

De feestzaal zelve, dat is de gansche wereld, is gemaskerd. Wat heeft men haar doorweerd en doorsneden en met steenen uitwassen behouwd, ten einde de haer door den schepper gegeven gedaante onkenbaar te maken. — Hoe zeer is de wereld in groene rijkdom, de Frische adem der schepping verdwenen voor de vimpels der rustloze werksame en alles aantastende beschaving. — Zeifs de graniet-reus der Alpen dragen de sporen van het geweld, dat de eerachtige veroveringstogten van eenen marzouk en Pinnor hun aangedaan hebben; de magtige rivieren, welke de branding van den zandbed troosteloos zijn getuigen van de zegenpraal van kleine menschen wier levensjaren te weinig of ten hoogste twaalf zijn. Wanneer de geslachten van de eerste duizend jaren der wereld uit hunne graven opstonden en in de hante, geliefde woonplaatsen in de woesten en aan de gewilde stroomen weder opzochten, zouste de vernielingswerk, dat wij beschaving noemen, op zij weglijen, en, weened over de ellende, welke

...naneven over de onschuldige aarde gebragt hebben, zouden zij in hun graf terugkeeren. — Alleen de zich altijd bewegende zee, de vol onwil de onheilge voren uitwisch, rust nog de eerste dag der schepping, en over de onbetrede oneindige landstreken van Texas, met hare rijke bloemvelden, heerscht de verhevene zaligheid eener maagdelijke natuur! Maar vertoonen zich op het tooneel der wereld twee gemaskerde steden (1) arm in arm en fluisteren elkaander met coquette vertrouwelijheid hare kleine geheimen in, ten einde de opmerkzaamheid der overige maskers tot zich te trekken. — De eene, met een antiek, Grieksch masker, geeft zich voor Athene uit, maar zij speelt hare rol slecht. Onder dat klassieke masker drinkt zij veel Beijersch bier, en onder het strenge, antieke, in golvende plooijen nederhangende kleed maakt zij het teeken des kruises en laat haren spizenkrans door hare vingers glijden.

De andere vertoont zich in eene zonderlinge mystieke vermomming. Zij draagt meer dan een masker en kleed; want even als BOLROM in den *Midsummer-nights dream* wil zij alles spelen, *Pyramus, Thisbe, Iphigenie en de maan*. Zij wil te gelijker tijd Athene, Jeruzalem en *Duitsch* zijn. — Eene groote zwarte streep loopt midden door haar; deze moet de *eersten meridiaan* van beschaving en kennis betekenen, dien zij eigenmagtig over zich zelve getrokken heeft, opdat wetenschap en kunst, aan hem hare lengte-leeren kennen. Zij wordt van een groot, veel gedruid-makende gevolg omringd, van slaande trommen, van tooneelspelers, die een Grieksch treurspel opzeggen, van mannen, die woordspelingen maken, van gendarmes, geleerden, kunstenaars, piëtisten en ballet-danseressen — en midden onder dit chaos zit CARL MICHEL en redigeert eenen anecdoten-almanak voor het jaar 1842! ...

Nee dat masker is niet te ontcijferen! — Het raad van den Sphinx kan alleen een ODYSSUS oplossen! Maar waartoe steden? — Ten laatste wordt nog de gehele geographie als een opstog van maskers ons voorgesteld! Wij wilken maskers van menschen; het zoude toch al te grappig zijn, indien wij onze bekenden ten laatste zelfs ons zelve daaronder ontdekten. Maar slechts een weinig geduld, gij zult spoedig van het carnaval des levens genoeg hebben! Gij zult schijnmaskers in menigte zien, die met schijnheerige vermomming hunne rol met fijne geslepenheid uitspelen, maar ook eerlijke karnavals-figuranten, op die altijd nieuwe maskers zich kleedende beschaving hare karakteristieke vermomming ingedrukt heeft en die zelve niet eens weten, dat zij op het gemaskerd tooneel des levens hante avontuurlijke reis doen. Maar wanneer in de houte gemaskerde rijen menige caricatuur ons als goede bekenden toekijkt, daarom zullen wij ons niet het afkeer daarvan afwenden. Want in de grijzen der levensmaskers zijn dikwijls diepere zedekundige waarheden te lezen dan in de gedisciplineerde stijve linie-menschen. De zonnige figuren van eenen HOEBER bevatten, in al hare belagoheljkheid, voor den aanschouwer meer zedekunde en levens-philosophie dan een regiment met regte gedraaide oogen voortmarcherend!

Maar, wij bevinden ons reeds midden onder hen, welk een gewoel; hoe bont en veelkleurig! hoe rond en kronkelt het zich door elkander in een onopzettelijk bereiken en verliezen! Ginds in dien vrochtigen hoek ligt een van ellende afgegruisd al weenend zijn, bedelaarsliedje: Die mijn brood in tranen at, terwijl hier in een vrochtigen hoek de overmoedige champagne schuimt, en ginds in dien hoek de een den ander aan de lagchen gans elkander toe; terwijl de een op zijn knieën naar het heilige Laretto kruipt, verkonde de ander van zijnen leerstoel het rijk des verrijks. Ziet hoe de eene schrijft, de andere leest, de derde niest en de vierde »wel bekomme het u" zegt. Gelooft mij, dit is bont, bont, dan het carnaval van nu, al is het ook minder vrolijk, echter genoeg.

Maar wat groot, vierkant masker, dat van alle kanten gedrongen, gestoten, heen en weder gesleurd en met een geduldig stigma alles met zich meesleept. Heten wij wat digter bijtrede ten einde de beter te kunnen beschouwen! — Ah, dat is de beste Duitse MICHEL, de goedhartigste figurant van het carnaval des levens, de geduldige zondenbok, die fonten der menschheid op zich genomen heeft. Munchen en Berlijn.

en die slaag krijgt als andere volken zich onbekoerlijk gedragen. Van nature reeds een zeer degelijk en zedelijk mensch, is MICHEL echter voor zijn gansche leven ander caratele gesteld, opdat hij niet lichtzinnig worde. — Van den kansel houdt men hem de goddelooze losbandigheden van Sodom en Gomorra, van Babylon en Ninive voor, en vol berouw keert de vrome MICHEL in zich zelve terug en neemt vast voor om in het vervolg zoo losbandig niet meer te zijn en regelmatig 's avonds om tien uur naar bed te gaan. — Heeft MICHEL eens den moed gehad om bij zijn bier met zijne bureu er over te spreken, dat het toch hoogst onregvaardig is om veel geld voor de verlichting der straten te moeten betalen, terwijl de lantaarnen gedurende het grootste gedeelte des jaars niet aangestoken worden, — terstond werpen hem de staatkundige weekbladen en geheime gesehiedenis-raden de gruwelen der guillottine in de Fransche omwenteling voor het hoofd, en de goede MICHEL, die zijn *alibi* bij deze zoo wel als bij iedere andere omwenteling zonneklaar bewijzen kan, slaat beschroomd en varrood van schaamte zijne oogen neder, alsof hij ook in de club der jacobijnen gezeten en met MARAT en ROBESPIERRE uit één glas gedronken had. — Wanneer het eene of andere volk der wereld, uit Zuid-Amerika, bij voorbeeld, eens op eenen heeten dag goedvraadt om, in plaats van het zware hoofddeksel van het absolutismus, de ligte phrygische muts op te zetten, zoo kan MICHEL er op rekenen, dat hem van wege der politie en des gerechts het dragen van zijne gemakkelijke wollen slaapmuts zal verboden worden, dewijl deze veel overeenkomst met de phrygische heeft. — Mogt, echter, MICHEL zich eens verstouten (want ook de geduldigste mensch heeft oogenblikken, waarin hij zich vergeet) om tegen eenen zijner talloos vele opvoeders de stem te verheffen in de gevleugelde woorden: »Vergeef mij en sta mij toe, hoog welgeboren heer! Ofschoon en alhoewel zoo geef ik mij, echter, alleronderdanigst de eer van op te merken" — — — — — zoo wordt MICHEL, nog eer hij zijnen volzin uitgesproken heeft, terstond door gendarmes aangegrepen en als een hoogst gevaarlijke demagoog en volksredenaar weggevoerd! — — — — — En ziet den man daarbij nu eens aan, hoe fors en gezond ziet zijn gelaat er uit! Hoe draagt zijne gestalte en houding nog geheel den krachtigen oud-Duitschen stempel! En welk een vuist! — Hij zou als GÖTZ VAN BERLICHINGEN eenen Hongaarschen of daarmede kunnen nedervellen! — Maar MICHEL houdt zijne vuist in zijnen zak en haalt hem er alleen uit ten einde, wanneer er belastingen moeten opgebracht worden, deze te komen betalen. Overigens speelt de Duitse MICHEL zijne rol zoo natuurlijk, dat men hem of een belangrijk mimisch talent moet toekennen, of gelooven, dat er meer ernst dan spel in de zaak is!

Ingezonden stukken.

Over den staart van de komeet en eenige andere staarten.

Wanneer men van den duivel spreekt, dan heeft men hem bij den staart. Dit is het geval niet met de komeet; terwijl men over deze spreekt, ziet men niets meer. Voor veertien dagen dacht niemand er aan, een woord er over te spreken, en op een goeden morgen had iedereen het harig gesternte gezien. Sedert spreekt iedereen er over, maar niemand ziet het meer.

Wij voor ons hebben ons, met eenen grooten dubbel tooneel-kijker (*binocle*) gewapend, naar verschillende plaatsen begeven; wij hebben naar alle mogelijke kanten gekeken, en gezien... dat er volstrekt niets te zien was, dat op eenen staart geleek: dat was eene groote teleurstelling.

Het gezigt van een staartje van ten minste zestig millioen uren lengte zou ons zeer veel vermaak hebben verschaft. Maar ach! wij vreezen, dat wij verplicht zullen zijn ons dit vermaak te ontzeggen. En te verhalen dat men hem met den besten wil der wereld niet bemerken kan, zelfs terwijl men met een reusachtig lorgnet gewapend is, dat is ongelukkig. De staarten, welke de regering ons aanbiedt, zijn veel kleiner, en men heeft volstrekt geene moeite dezelve te ontdekken. Het is waar dat zij heel wat lomper zijn.

Intusschen heeft dat dwalend gesternte zich wezenlijk aan eenige bevoorregte personen vertoond; zij verzekeren het en men moet hen wel gelooven; want men vindt geene staarten van dat soort uit, alleen uit vermaak om ze het publiek aan te bieden. Bovendien verkondigt zijne verschijning ons, dat eene

menigte gebeurtenissen hem onmisbaar zullen volgen; en hoe zou het mogelijk zijn iets aan te kondigen wanneer men niet bestaat.

De komeet moet ons dan ook warmte en droogte, of overvloedige regens en koude aanbrengen, — ten minste, indien zij niet iets anders aanbrengt. Ach! waarom kan zij den stortregen van guldens niet doen ophouden, die de natie jaarlijks in de schatkist doet stroomen! Maar de schatkist is altijd zoo ledig, alsof eene onverbiddelijke komeet haar gedurig met het einde van haren staart schoonveegde.

De staartster moet ons bovendien eene menigte gebeurtenissen aanbrengen, welke geen plaats zouden hebben zonder hare hulp. Indien de gebeurtenissen den aftogt van eene menigte opeters der begrooting ten gevolge hadden; — of eene wijziging in ons verkiezingsstelsel; — of eenige meerdere onafhankelijkheid bij sommigen onzer afgevaardigden; — of eene vermindering der belastingen; — of een beter bestuur onzer financiën; — of een vrijzinniger handelsverdrag met onze naburen; — of den spoorweg van Maastricht naar Aken; — of eene nieuwe plaveijing onzer stad; — of wat meer beleefdheid bij zekeren ambtenaar, diep wij niet noemen zullen, uit vrees van wegens laster te worden aangeklaagd; — of... maar wij zouden zoo vele wenschelijke gebeurtenissen hebben op te sommen, dat er geen einde aan zou komen.

Het zou bovendien nog kunnen gebeuren, dat de staart in kwestie onze planeet kwam schoonvegen; en dat is ligt te begrijpen, met eenen staart van zestig millioen uren zou het niet te verwonderen zijn, dat de komeet ons eene kleine veeg gaf.

Indien zij slechts de bureaux van al de administratiën kon schoonvegen en die ontelbare menigte van nuttelooze ambtenaren kon wegnemen, die, als ware tafelschuimers, van het merg der natie leven zonder iets in de plaats te leveren! Indien de komeet dat deed, dan zouden wij eene groote waskaars ter harer eer ontsteken.

Hoe het zij, die ster, *à la jeune France* gekapt, blijft maar altijd zeer weinig zichtbaar, sedert men heeft goedgevonden er veel over te spreken. Dit bewijst voor hare bescheidenheid, en daarin gelijkt zij niet op het *Avondblad*, dat veel wil schijnen, hoewel het zeer weinig schittert.

Men verzekert, dat het *Nederlandsch Nieuwsblad*, sedert eenigen tijd niets in de dagbladen der oppositie gevonden hebbende om te *regt te wijzen*, zijne redactie zat te staren ter ontdekking van den staart, die ons bezig houdt, ten einde daarover aan de regering te berichten. Het *Nieuwsblad* verzekert, dat de komeet, door zich zoo te verbergen, klaarblijkelijk de grondwet wil omverwerpen.

Het is mogelijk, echter meenen wij, dat men dat blad liever naar de maan moest sturen; het gaat reeds een weinig onder den invloed van dat Hemel-lichaam gebukt.

M. (J. D. L.)

Geluk.

Geluk! dit kleine woord, dit woord, van slechts twee lettergrepen, omschrijft in eens alle menschelijke zigtigheid, alle menschelijke zwakheden. Gelukkig wil iedereen worden; weinigen echter denken eenstemmig over de middelen om tot geluk te geraken, allen staan daartoe verschillende wegen in: van daar die altijd durende worstelingen, die nimmer ophoudende botsingen en wrijvingen onder de menschen. Wat men door geluk verstaat, daarover zijn de meesten het zoo tamelijk eens; geluk is geld te bezitten, geld alleen maakt gelukkig; dit zegt of denkt althans een ieder.

Met heldere kleuren schildert de godgeleerde van den kansel zijnen hoorders het geluk van hem, die voor alles aan zijn eeuwig welzijn denkt, en bij die schildering speculeert de ijverende leeraar niet zelden op eene beter bezoldigde standplaats.

Met kracht verdedigt de regtsgeleerde de regten der verdrukte armoede; doch niet altijd om der lydende menschheid wille; men moet met haar beginnen, omdat men niets anders krijgen kan, en bespiedt met wangunstige blikken de gelukkiger confraters, die zeker minder belangrijke doch veel voordeliger zaken te verdedigen hebben.

Ijverig en trouw vervult de ambtenaar zijne plichten; doch niet uit liefde tot het vak waarin hij geplaatst is, niet uit besef van plicht, — neen, alleen omdat hij naar ruimer bezoldiging haakt.

Moedig als een leeuw, strijdt de krijgsman voor de regten van zijnen vorst, daar die moed hem eenen

hooger rang, dat is eene betere bezolding, belooft. En de handelaar, waarnaar streeft deze zoo rusteloos? waarnaar strekken zijne onafgebroken wenschen? — immers alleen naar geld.

Geluk is geld te bezitten: alleen de rijke is gelukkig; dit is het denkbeeld, dat geheel de wereld voor het eenige ware houdt, waarover nog nimmer eenige twist ontstond.

De kunst om gelukkig, dat is rijk te worden, is nog niet uitgevonden, zal wal nimmer ontdekt worden. Alles, en daaronder niet altijd de eerlijkste middelen, bezigde men vroeger en later om het geluk, waarnaar geheel de wereld streeft, deelachtig te worden; doch nimmer op zulk eene schaamteloze wijze als in onzen tijd. Verbond vroeger een jongeling, uit loutere winzucht, zich aan een meisje, — hij huichelde althans voor het oog der wereld eene liefde, die alleen het fortuin zijner bruid gold; nu biedt men zich openlijk in de dagbladen aan en bespot alzo schaamteloos het heiligste wat de Godheid den mensch aanbetrouwde »de liefde».

Vroeger draaide en wong men zich heimelijk in duizend bogten, nam zijnen invloed of die van anderen te baat, of gaf, met een vriendelijk gelaat, aan hoog geplaatsten kostbare geschenken, ten einde den eenen of anderen vetten post te verkrijgen. Nu looft men in de dagbladen premien uit aan hen, die magt genoeg hebben om met ambten, door de natie bezoldigd, eenen handel te drijven, welke schandelijker is dan de slavenhandel. En hoewel dringen zich niet voor, alleen om later de hunnen tot zich te kunnen trekken; hoe velen haken naar geene zoogenaamde eereposten, om later die vette baantjes te kunnen bereiken, waarnaar zij steeds vol begeerlijkheid blikten.

Geluk is geld te bezitten: zonder geld geen geluk. Lach vrij om die stummers, die gelooven, dat de oprijgers van weduwen- en weezen-kassen, die rampzaligen, alleen op het oog hebben haar, die met man en vader alles verloren; neen, niet deze maar zich zelve tractant men te helpen: het administratie-loon, dus geld wil men en waagt daar dikwerf de weduwe en de wees gewetenloos aan.

Bespot openlijk den armen sukkel, die meent, dat hij wel ergens iemand vinden zal, die aan zijne eerlijkheid geloof zal slaan en hem het benodigde geld zal willen leenen zonder onderpand, zonder rente; de man wil een gedeelte van het geluk van anderen, hij is rijp voor het dolhuis.

Godsvrucht, algemeene menschenliefde, deugd, zijn schoone woorden, misschien ook wel goede zaken, — doch leef daar eens van, zegt de man, die naar geluk haakt; en hij rent voort op de baan, die hem den mammon, of, als hij niet behendig genoeg is, het schavot te gemoet voert.

Geen geluk zonder geld; want alleen geld is de bron van elk levensgenot; voor geld is alles veil, voor geld lacht u de schoonste maagd verleidelijk toe, al waart gij zoo leelijk dat de kinderen voor u wegliepen. Hebt gij geld, — dan verkoopt u de echtgenoot de eer zijner gade, of de vader het geluk zijner dochter. Hebt gij geld, — dan buigen zich de grooten der aarde nederig voor u, even als de vorsten der aarde voor den rijken jood. Al zijt gij de ergste schaapskop, die immer de zon bescheen, — geen nood, zoo gij slechts geld hebt; geld is verstand, geld is wijsheid; geluk zonder geld is duim, is wartaal; niemand, zelfs de grootste wijsgeeren de ijverigste philantropen, — zij kennen geen geluk zonder geld; voor geld is alles veil — voor geld is alles te koop — behalve een rein geweten.

Assen, maart 1843.

»AMBT, voor velen een reisjas, tegen koude en regen, met groote zakken, waar veel leestogt in verborgen en gesmokkeld kan worden.»

LUBLINK WEDDIK; Gedachten en beelden.

Dat het bejagen van ambten zelfs tot die hoogte is opgeklimmen, dat daardoor solide studien, kunsten en handwerken minder beoefenaars vinden, is misschien een gevolg der dagelijks toenemende verlamming van vele bronnen van welvaart; dat het dus meer dan tijd wordt, dat geene posten worden bekleed door mannen, die dezelve niet behoeven en buiten hunne ambtelijke betrekking nog afzonderlijke middelen van bestaan hebben, gelooven wij voor zeker te mogen stellen; dat het waar is, dat een ambtenaar, die bij zijnen post nog vele anderen bekleedt en handel drijft, althans

mcejelijk dien post naar eisch kan vervullen, zal wel niet worden tegengesproken; — het is daarom, dat wij der administratie, of wien het aangaat, op een voorbeeld van den aangeduiden aard willen oplettend maken.

Jonkheer AALT WILLEM VAN MOLTHE is ontvanger van srijks belastingen te Dwingelo, provincie Drenthe; is burgemeester der gemeente Dwingelo; is lid der provinciale staten van Drenthe; is de grootste houtzaagmoleenaar in Drenthe; is groot houtkooper in Drenthe; is lid van den militie-raad in Drenthe; is pachter der tollens van Assen naar Steenwijk, — en bestuurt al die betrekkingen in eigen persoon.

Kan nu deze jonkheer, bij zijne veelvuldige betrekkingen en hooge jaren, dagelijks gezet zijnen ontvangers-post waarnemen?

Behoort niet het gouvernement den man, die buiten zijn ambt van ontvanger, zoo veel te doen overblijft, veel liever aan zijne bijzondere betrekkingen geheel over te laten?

Wij doen deze vragen niet, omdat wij naar 's mans baantje van ontvanger hunkeren; de Hemel gaf ons een van het gouvernement onafhankelijk bestaan, en daarvoor zijn wij uiterst dankbaar; neen, wij vragen dit alles in het belang van dezen of genen armen sukkel, die zich gelukkig zoude achten, zoo hij slechts ontvanger in Drenthe was: en wij hopen dat men van hoogerhand op deze en dergelijke combinatiën zal willen toezien.

De benoeming van den heer A. BERLIN tot ridder van de Eikenkroon.

Antwoord op het artikel van 22 maart 1843.

De drijfveren daarlatende, welke den lofredenaar van den heer BERLIN de pen hebben in de hand gegeven, bepalen wij ons eeniglijk in deze regels bij de opgesomde punten, welke tegen de nietigheid des jeugdigen ridders moeten pleiten:

1o. De heer BERLIN is jeugdig; hij is slechts 24 jaren oud.

2o. Hij schreef bereids 100, zegge honderd, diverse werken.

3o. Onder deze worden genoemd, onder anderen, symfonien, zegge symfonieën.

4o. Van deze hebben de opdracht volgaarne aangenomen MENDELSSOHN, KALLIWODA, LISZT, DAVID EN MILLER. (De lofredenaar heeft die brieven gezien.)

5o. Hij componeerde ook balletten en opera's, zegge opera's, waaronder de *Bergwerkers*, die reeds 22 maal is opgevoerd.

6o. Verschillende Europeesche tijdschriften hebben den jongen mensch gunstig gerecenseerd. (Wij verzoeken daarvan de opgave althans zoo daaronder toevaltig behooren: de *Leipz. Allg. Mus. Zeitung*, hij *BRECKERS* en *NAAR* uitgegeven; het *Nouvelles Zeitschrift für Musik* van *BRUNN*; de *Führer* van *SCHILLING* (die in zijn nummer van 19 aug. 1841 van een hem toegezonden proef-exemplaar der aangehaalde psalmen spreekt en daarvan, bij de uitgave van eenige meerdere afleveringen, eene Krietiék belooft); de *Cucilla* van *BRUNN*; het *Zeitschrift für Dilettanten* van *CASSNER*; en de *Gazette Musicale* van *SCHLESINGER*, tot het lezen van welke tijdschriften wij gelegenheid hebben, terwijl wij tot onze groote schaande moeten bekennen, dat ons de *Thalia* te *Hamburg* niet eens bij name bekend was.)

Na de opsomming dezer punten, leggen wij gaarne het hoofd in den schoot; wij bekennen, met den lofredenaar van den heer BERLIN, dat deze zoo jeugdige mensch eminente verdiensten bezit, maar hadden hem dan ook, om die reden, liever kommandeur der orde dan gewo on ridder gezien.

Wij zijn niet zoo gelukkig, gelijk uit het artikel van den lofredenaar blijkt, om den jeugdigen ridder, den *zedigen, nederigen voortjersvervoeper* persoonlijk te kennen; wij hopen daartoe in de gelegenheid te komen, wanneer ZED, gelijk wij onlangs ergens lezen, voor het eerst als dirigerend orkestmeester zijner eigene compositiën zal optreden; doch de lofredenaar vergist zich, indien hij meent, dat wij, die gaarne bekennen veel op te hebben met de *minder talrijke* compositiën van den heer VERHULST, met de uiterlijke vormen van dezen, als kunstenaar en directeur, zouden zijn ingenomen. Indien de heer VERHULST of al met de haren had kunnen worden bijgesleept, wij meenen ons daaraan niet te hebben schuldig gemaakt; wij wezen slechts op den heer VERHULST als op dengene, wiens voetspoor de heer BERLIN, bij de opvoering zijner compositiën, met gelijken tred was gevolgd; iets dat ons, vóór de gegeven inlichtingen van Zijn Eds. lofredenaar, verwaard en vermetel was voorgekomen, doch waarmede wij ons nu volkomen kunnen ver-eenigen.

25 maart 1843.

Advocantien.

§ § § BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN DER STAD DOESBORGH zullen, op Dingsdag den 1den April 1843, ten Raadhuisz aldaar, in het openbaar verpachten:

1o. De RENSENSWEIDE, nabij de Stad, aan den *Ijssel*; groot 8 Bunder, 24 Roeden, en 10 Ellen, en

2o. De WEIDE, het *Qirslag*, in het *Zeynaarsche Broek*; groot 6 Bunder, 20 Roeden, en 10 Ellen; — en wel op zoodanige voorwaarden, als ter Stedelijke Secretarie ter vele liggen.

§ § § De VROEDVROUWEN-PLAATS in de meente *Vorden* vacant geworden zijnde, noodigen Burgemeester en Assessoren diegen uit, welke bekwaam en genegen mogten zijn, betrekking tegen een jaarlijksch tractement van te vervullen, om zich, met overlegging der tot kleeding van zoodanigen post vereischte bewijsstuk bij het Gemeente-Bestuur van *Vorden* voor 1o eerstkomende aan te melden.

Namens Burgemeester en Assessor
J. H. GALEER.

§ § § Door den DIJKSTOEL VAN NEDE-
§ § § BETUWE zal, op Vrijdag den 21-
§ April 1843, des voormiddags ten half twa-
nur, ten huize van J. BRUNE, te Tiel, worden
AANBESTEED:

1o. het VERHOOGEN en VERZWAREN van den Dijk, onder Ochten, van af Dijkpaal N. 365 tot Dijkpaal N. 4 onder Echteld, geh. IJzendoorn, mede hierin gesloten; zijnde eene lengte van 2264 Ellen; en 2o. het LEGGEN van eene AARDENDAM, dwars door de Strang te Hien.

Bestek en conditiën zullen ter visie liggen acht dagen voor de aanbesteding, ten huize van J. BRUNE voornoemd, en in den Engelen te Hien.

+++ KERKVOOGDEN DER HERVORMDE GE-
+++ MEENTE VAN WADENOIJEN zijn voer-
+++ nemens, om, op Zaterdag den 8sten April, aanstaande, des voormiddags ten 11 ure, in de Hergberg de Zwaan, publiek AAN TE BESTEDEN:

Het AFBREKEN der oude en BOUWEN eener nieuwe PREDIKANTS-WONING.

De Aannemer zal alle daartoe noodige BOUWSTOFFEN, die niet voorhanden zijn, of van den afbraak tot herbouw worden goedgekeurd, moeten leveren.

Het bestek en de voorwaarden zullen drie dagen voor en op den dag der Aanbesteding ter inzage liggen, en alle verdere inlichting of aanwijzing bij de administrerenden Kerkvoogd verkrijgbaar zijn.

TE HUUR: Voor zeer matigen prijs, een elegant nog zelden gebruikt HITTEN-WAGEN, zijnde Phaeton, alsmede een nieuw met Koper gemonteerd HITTENTUIG, alse vervaardigd in eene gerenomeerde Fabriek. — Te bevragen bij den Heer FLORISSEN, op de Steegstraat, te Arnhem.

TE HUUR, tegen 10. Mei aanstaande: Een BOVENHUIS, bevattende drie behangen KAMERS met ALKOOF, eene KEUKEN met WEL-WATERS POMP, onderscheidene KASTEN, SECRET, en eene VRIJEN ZOLDER; voorts MEIDEN KAMER en men Kelder. — Te bevragen bij H. J. SMONNS, Mr. Smid in de Nieuwe Sint-Jansstraat te Arnhem.

STADS-SCHOUWBURG TE ARNHEM.

Op Woensdag den 5den April 1843, zullen de Nederduitsche Tooneelspelers, de eer hebben op te voeren: de *Standvastige Genevieve*, of *Vervolgde Onschuld*; *Geschiedkundig Tooneel* 5. bedrijven, door M. WESTERMAN. Na hetzelfde: *Advokaat Barbier, of het zandderlinge Proces*; kluchtig Blijspel met Zang in één bedrijf, door den Heer Kuysschen.

Aanvang ten 7 ure.

* * Bij J. Az. DOIJER, te Arnhem, zien heden in licht:

Hier GODSMENSTIGE LIEDEREN, met Begeleiting der Piano-Forte. Woorden en Muziek van J. de LIEFFA, Predikant bij de Doopsgezinde Gemeente te Zutphen. De zelfde zijn bij de voornaamste Boekhandlers des rijk bekomen tegen den prijs van f 1.60.

PAYNE'S UNIVERSUM.

Door den Boekhandelaar R. J. SCHIERER, Juron, te Groningen, is heden aan de Inteckening verzonden de IVde Aflevering van het PLAAATWERK PAYNE'S UNIVERSUM. Voorts berigt, bij deze, dat, door veelvuldige nabestellingen opgevoerd, de eerste druk der verschene Aflevering geheel is uitgeput, en eene HERNIEUWDE TEEKENING op hetzelfde bij hem en verder alom, opgesteld; zullende de tweede Uitgave, bij eenen abnorm billijken prijs, door godde uitvoering en uitmuntend werk, welks uitgave de algemeene belangstelling heeft opgewekt, ten spoedigste plaats vinden.

Barck (prijzen)

Nimkers, 3 april 1843.

Bij zeer kleinen aanvoer, was Tarwe tot vorige prijzen weinig omgang, doordien houders over het geheel ongenaren los te laten. Er is besteed voor Hooglandische f 9.25; Cleefsche en Inlandsche f 7.50 a f 8.00; Gude f 6.75 a f 7.25. — Rogge ging van f 7 a f 7.50; Vlug af. — Gerst ging vrij goed af: Winter f 4.75 a f 5.00; Zomer f 4.50 a f 4.60. — Boekweit in een doek f 6.50. — Haver ging vlug af: van f 2.50 a f 3.00. — Klaverzaad niet noemenswaardig ter veil, en vogue 20 a 25 cents vlug opgeruimd.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 4 April 1843 Palm 8 Duim; gew. O Duim; Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdr.